

28 april 2024

Overweging en Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom

Een vruchtbare beweging

Viering in de serie: de kracht van de gemeenschap

Jezus is de wijnstok en wij die hem navolgen zijn de ranken.
Door ons steeds weer te verbinden met de levensweg van Jezus, kunnen we tot bloei komen en vrucht dragen. Hoe kunnen wij als Duif-gemeenschap door verbinding een vruchtbare beweging zijn en blijven?

Wat zet jou persoonlijk aan tot verbinding en welke concrete daden vraagt dat?

Voorganger: Noud-Lodewijk van Poppel
Lector: Marry van der Aa
Regie: Erwin Uiterwijk

Openingsgebed

Onnoembare,
Wij bidden om de kracht van uw Geest in ons hart.
Wij keren terug bij onszelf
en alles wat ons ter harte gaat in deze wereld.
Wij worden stil om ons hart te openen
voor schepping en creativiteit.
Voor de stralen van licht en de klank van liefde.
Schud ons los uit de verkramping van strijd en onrust.
Maak onze adem weer tot levensadem
en tot bron van moed en zeker weten.
Geef ons de levende woorden van uw schrift.
Ter herkenning en om opnieuw ontmoeting aan te gaan.
Amen.

Openingslied: Wees hier aanwezig

Huub Oosterhuis / muziek Tom Löwenthal

Wees hier aanwezig, woord ons gegeven
Dat ik u horen mag met hart en ziel
Wek uw kracht en kom ons bevrijden (2x)

Woord ons gegeven, God in ons midden,
toekomst van vrede, wees hier aanwezig.
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome.
Zie ons gedoog ons, laat ons niet vallen.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden (2x)

Dat wij niet leven, gevangen in leegte.
Dat wij niet vallen terug in het stof.
Zend uw geest, dat wij worden herschapen.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden (2x)

Dat wij U horen, dat wij U leven,
mensen voor mensen, alles voor allen.
Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden (2x)

Wees hier aanwezig, woord ons gegeven
Dat ik u horen mag met hart en ziel.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden (2x)

Welkom en inleiding

Welkom hier in de Duif en welkom thuis via de zoom.

Sommige hier heel vertrouwd en bekent en anderen misschien vandaag voor een eerste keer of zo nu en dan...

Wees hier aanwezig! zongen we zojuist, Wees hier aanwezig!

Wees jij hier aanwezig, jij met je verlangen om vrij te zijn en misschien wel bevrijd te worden weet je hartelijk welkom. Welkom met alles wat er in jou leeft en beweegt.

En... lieve mensen, dat we vandaag weer iets van de kracht mogen ervaren van Hem die we hier in deze geloofsgemeenschap openlijk durven te noemen en voor goed en kwaad als dat gaat, durven te volgen.

Lieve God, lieve Jezus Christus, magische Heilige Geest wees in ons midden hier aanwezig, en wek door uw kracht vrede, licht en leven in ons...

We gaan zo zingen, luisteren, lezen en delen in brood en wijn.

Daarmee geven in woord en daad heel concreet vorm aan onze gemeenschap.

We geven vorm aan de kracht van onze gemeenschap.

We lezen vandaag over Paulus die buitengesloten werd, omdat ze hem niet vertrouwde.

Bij de leringen zat er na de moord om hun leraar, de angst goed in. Wie was er nog te vertrouwen? Wie hoort er wel bij en wie niet?

Omdat Bar-na- bas voor Paulus opkomt en over hem in positieve zin getuigt, maakt dat hij er weer bij kan en mag...

We kijken in de tweede lezing door de ogen van Johannes, die getuigt van een vol vertrouwen in God.

We mogen gerust zijn op het feit dat God, , - dat wat groter is dan dat wij met ons hoofd kunnen bevatten -, het goed met ons voor heeft. Ons geweten hoeft ons niet te veroordelen, en we mogen zelfs, vrijmoedig met God omgaan.

En als klap op de vuurpijl, de lezing vanuit het Heilige Evangelie: Wij mogen er écht op vertrouwen dat wij hoe dan ook verbonden zijn met de beweging van liefde en levenskracht waar God, in de persoon van zijn zoon Jezus Christus, voor staat. Er klinkt een warme en milde oproept: 'Blijft in Mij, zoals Ik in u.'

Om dit gegeven te bekrachtigen maken we verder kennis met de beeldspraak: God is de wijnbouwer, Jezus is de wijnstok en wij als mensen mogen ons de ranken aan deze wijnstok weten.

Dit alles met de uiteindelijke bedoeling dat wij rijkelijk vrucht zullen dragen...

Om ontvankelijk te worden voor dat wat ons vandaag weer wordt aangereikt wil ik je vragen om te verstillen. Vertraag in geest en lichaam.

Marry en ik, wensen ons een inspirerende en vruchtbare viering toe.

Lied: Kom in mij

tekst: Huub Oosterhuis / muziek: Lossius

Kom in mij, win, ontwapen mij.
Zie mij, doe mij aan.
Weersta mij, wacht mij, delf in mij.
Ontdooi mijn naam,
Ontraadseel mijn bestaan.
Kom in mij, maak geluid in mij,
dood is diep in mij,
versteend mijn stem – ontsta in mij,
doe pijn, doorgloei mij,
leef mij, licht in mij.
Kom uit mij, scheur mij, kind van mij,
mens in mij, ontwaak.
Ontvang mij, overschaduw mij.
En ga met mij
waar niemand met mij gaat.

Eerste lezing: De handelingen der apostelen 9, 26-31

In die tijd deed Paulus, in Jeruzalem aangekomen, pogingen zich bij de leerlingen aan te sluiten, maar allen waren bang van hem, omdat zij niet konden geloven, dat hij een leerling was.

Barnabas trok zich zijn lot aan, bracht hem bij de apostelen en verhaalde hun, hoe hij onderweg de Heer gezien had en dat Deze tot hem had gesproken en hoe hij in Damascus vrijmoedig opgetreden was in de naam van Jezus.

Voortaan ging hij in Jeruzalem geregeld met hen om, terwijl hij onverschrokken optrad in de naam van de Heer.

Hij sprak en disputeerde met de Hellenisten. Deze probeerden hem te vermoorden. Toen de broeders dit te weten kwamen, brachten zij hem weg naar Caesarea en lieten hem naar Tarsus vertrekken.

Nu genoot de Kerk in heel Judea, Galilea en Samaria vrede; zij werd steeds meer bevestigd in de vreze des Heren en nam gestadig in aantal toe door de vertroosting van de heilige Geest.

Tweede Lezing: Eerste brief van de apostel Johannes 3, 18-24

Dierbaren, wij moeten niet liefhebben met woorden en leuzen maar met concrete daden. Dat is onze maatstaf; daardoor krijgen wij de zekerheid dat wij thuisshoren bij de waarachtige God.

Dan mogen wij ook voor zijn aanschijn ons geweten geruststellen, ook als het ons veroordeelt, want God is groter dan ons hart en Hij weet alles.

Dierbare vrienden, daar ons geweten ons niet hoeft te veroordelen, mogen wij vrijmoedig met God omgaan.

Wij krijgen van Hem alles wat wij vragen, omdat wij zijn geboden onderhouden en doen wat Hem aangenaam is.

En dit is zijn gebod: van harte geloven in zijn Zoon Jezus Christus en elkaar liefhebben zoals Hij ons bevolen heeft.

Wie zijn geboden onderhoudt blijft in God, en God blijft in hem.

En dat Hij in ons woont weten we door de Geest die Hij ons gegeven heeft.

Lied: Ken je mij

Huub Oosterhuis / Stijn van der Loo

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ogen die door de zon heen kijken.
Zoekend naar de plek waar ik woon.
Ben jij beeldspraak voor iemand
die aardig is, of onmetelijk ver,
die niet staat en niet valt
en niet voelt als ik,
niet koud en hooghartig?

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Hier is de plek waar ik woon.
Een stoel op het water,
een raam waarlangs het opklarend weer,
of het vallende duister voorbijvaart.
Heb je geroepen? Hier ben ik.

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ik zou een woord willen spreken.
Dat waar en van mij is.
Dat draagt wie ik ben,
dat het houdt,
Ik zou een woord willen spreken
dat rechtop staat als mens die mij aankijkt en zegt
ik ben jouw zuiverste zelf,
vrees niet, versta mij, ik ben, ik ben.

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ben jij de enige voor wiens ogen
niets is verborgen van mijn naaktheid?

Kan jij het hebben,
als niemand anders,
dat ik geen licht geef, niet warm ben,
dat ik niet mooi ben, niet veel?

Dat geen bron ontspringt
in mijn diepte?
Dat ik alleen dit gezicht heb,
geen ander?
Ben ik door jou, zonder schaamte,
gezien, genomen,
door niemand minder?
Zou dat niet veel te veel waar zijn?
Zou dat niet veel te veel waar zijn?

Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik?

Derde Lezing: Evangelie volgens Johannes 15, 1-8

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer.

Elke rank aan Mij die geen vrucht draagt, snijdt Hij af; en elke rank die wel vrucht draagt zuivert Hij, opdat zij meer vrucht mag dragen.

Gij zijt al rein dankzij het woord dat Ik tot u gesproken heb.

Blijft in Mij, zoals Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, maar alleen als zij blijft aan de wijnstok, zo gij evenmin, als gij niet blijft in Mij.

Ik ben de wijnstok, gij de ranken. Wie in Mij blijft, zoals Ik in hem, die draagt veel vrucht, want los van Mij kunt gij niets. Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij weggeworpen als de rank en verdort; men brengt ze bij elkaar, gooit ze in het vuur, en ze verbranden. Als gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt dan wat gij wilt en gij zult het krijgen. Hierdoor wordt mijn Vader verheerlijkt, dat gij rijke vruchten draagt; zo zult gij mijn leerlingen zijn.

Overweging

Bij het lezen van de teksten uit het leesrooster, ontkom ik er niet aan om geraakt te worden door de overvloedige uitnodigingen.

Uitnodigingen om te mogen zijn wie ik ben, gekend te zijn, vrijmoedig te mogen zijn en erop te vertrouwen dat er nabijheid en ontferming is. Dat ik in wezen nooit alleen sta. Tot driemaal toe mogen we ons geroepen weten.

In de eerste lezing lezen we over Paulus. De leerlingen van Christus waren aanvankelijk als de dood voor hem, maar uiteindelijk was hij weer hartelijk welkom binnen hun gemeenschap. Paulus, bleek op basis van de getuigenis van een broeder Barnabas,

geloofwaardig. Hij bleek geloofwaardig te zijn, omdat hij zoals er staat: vrijmoedig: vrij en moedig, optrad in de naam van Jezus.

Niet onszelf veroordelen

Door de ogen van Johannes, in de 2de lezing, horen we geruststellende woorden. 'Voor Zijn aanschijn mogen we ons geweten geruststellen'.

Wees gerust, wij hoeven onszelf niet te veroordelen. Sterker nog: We mogen vrijmoedig met God, - Ik-zal-er-zijn -, omgaan!

En als laatste uitnodiging in het Heilig Evangelie: Weet dat wij hoe dan ook de rank aan de wijnstok zijn en dat er een vredelievende wijnbouwers is, die ons ziet.

Een wijnbouwer, een God, die ons kent.

Die ons ook kent, als wij zelf niet goed weten wie wij zijn. Die ons mogelijk: 'beter weet dan wijzelf.' Voor wiens ogen niets is verborgen van onze naaktheid. Jij en ik, kwetsbaar en onomwonden waar, en dan tóch weten dat je verbonden en gekend bent.

En ja, we zongen het zojuist. Zou dat niet veel te veel waar zijn? Zou dat niet veel te veel waar zijn? Kunnen wij als kwetsbare en zoekende mensen, werkelijk toelaten dat wij ons geborgen mogen weten?

Dat we niet alleen staan. Dat hoe ons leven ook loopt, dat er altijd weer een nieuw vooruitzicht zal zijn? In de Christelijke lijn: Dat het altijd weer Pasen voor ons mag worden!

Want als we in nood zijn en ons leven vastloopt of vastzit. Als wij als mens machteloos moeten toekijken, hoe wijzelf of een ander, pijn verdriet en onrecht moet doormaken. Als onze familie ons onvrij blijkt te maken. Als een relatie, die ondanks de liefde, die er ook nog steeds is, niet meer werkt. Als werk geestdoden is geworden en niet langer een expressie is van wie wij met onze talenten werkelijk zijn.

In de put

We zitten in de put en er ontspringt geen bron meer in onze diepte. We komen terecht in een overtuiging van negativiteit en cynisme, van onverschilligheid, wantrouwen en oordelen. We voelen ons alleen, en van God en alles verlaten. We voelen ons als een dorre tak, een dorre rank die maar geen vrucht wil dragen. En als we niet uitkijken, weten we ook bijna zeker dat we geen vrucht meer zullen dragen. We zijn gedoemd om te mislukken...

Als we zo verloren lopen, waar vinden we dan nog houvast? En hebben we dan überhaupt nog de vrij-moedigheid om hulp te vragen? Om ons in onze naaktheid, donkerte en schaamte kenbaar te maken?

Of we nu expliciet het levenspad van Christus als leidraad nemen of onze levensgang laten inspireren door andere waarden en deugden, ik ben er hoe dan ook van overtuigd dat er in ons allemaal een helder en zuiver weten is. Een helder en zuiver weten van wat ons wél of níet goed doet.

Ook ben ik er heilig van overtuigd dat wij allen hier aanwezig uiteindelijk altijd de moed hebben om daadwerkelijk naar onze levensloop te kijken. Wij zijn in staat om onomwonden te onderscheiden of wij wél of níet op een vruchtbare manier ons leven vormgeven.

Daarmee komen we bij het meest interessante en ook meest spannende aspect van de evangelie lezing. We lazen daar: Willen we vrucht kunnen dragen, willen we tot ons recht komen..., dan moeten we ook bereid zijn om te snoeien. Bereid zijn onszelf te snoeien en misschien ook wel bereid om ons te laten snoeien.

Als onze tuinman onze appelboom komt snoeien, raakt ik altijd wat overstuur. Niet die mooie grote tak wegsnoeien! Roept ik dan. Die tak waar ik zo aan gehecht ben geraakt. Die tak hoort er helemaal bij. Daar kan en daar wil en ik geen afstand van doen.

De wijze tuinman

En dan zegt de wijze tuinman: Door juist wél te snoeien creëer je lucht en ruimte in de boom. En door deze nieuwe ruimte komt er nieuw licht in de boom. En door de levenssappen van de boom niet te verspillen aan een tak die niet meer bijdraagt aan de bloei en de vruchtbaarheid van de boom, kan de levenskracht van de boom op andere plekken juist aanzetten tot hernieuwd leven.

En... hoe staat het met jou?

Heb jij de moed om te snoeien? Heb jij de moed om te onderscheiden: dit werkt niet meer in mijn leven?

Voor mij werkt het dan dat er die tuinman van ons is. Dus misschien hebben wij in ons leven, zeker als het wat lastig wordt, wel een tuinman of een wijnbouwer nodig.

Een wijze, die ons op een afstandje aanschouwt, ons aanziet en misschien wel beter weet hoe en waar wij gesnoeid moeten worden?

Zoals onze tuinman weet hoe hij de appelboom moet snoeien en de wijnbouwer in de achtertuin bij Henk in Frankrijk, die weet hoe hij in het najaar de wijnranken radicaal moet terug snoeien. En in zomer niet schroomt om de overtollige wijnbladen weg te knippen. Durven wij als mensen onze overbodige, onderdrukkende en uitputtende ballast in ons leven weg te nemen? De bladeren die te veel schaduw op ons leven werpen, weg te knippen? Durven wij te sterven om uiteindelijk als vanzelfsprekend weer op te staan en tot bloei te komen? Durven wij ook de pijnlijke waarheid en het lijden in ons leven op te nemen en het een nieuwe dag in ons te laten worden?

Weg met de opsmuk

Als je dit snoeien in je eentje probeert te klaren, kom je, denk ik, niet uit...

Dus wat een zegen dat er andere mensen zijn en wat een zegen dan ook dat er een Oecumenische geloofsgemeenschap is zoals de Duif. Een gemeenschap van mensen, die, elke zondag weer, de mogelijkheid biedt om goed af te kijken bij die Jezus Christus van ons. Jezus die in zijn doen en ook in zijn laten, -in het vooral ook niet iets doen-, ons op wonderbaarlijke wijze, tot voorbeeld is. Jezus, een man onder de mensen, die met name meedogenloos direct tot de kern kon en moest komen. Weg met de opsmuk en terug naar de eenvoud.

Terug naar de kern, zonder dat Jezus ooit de verbinding met ons als mensen los zal laten. Wij als mensen, zijn als ranken onlosmakelijk verbonden met De wijnstok.

Wij mogen erop vertrouwen dat we hoe dan ook, altijd weer gevoed zullen worden.

Dat hoe dan ook: Hij in ons blijft. Een onvoorwaardelijke uitnodiging om, hoe zoekende wij ook kunnen zijn, steeds weer ontvankelijk te worden en te zijn voor de Liefde.

Ontvankelijk voor de Liefde, zodat wij: in Hém blijven, zoals Hij in ons blijft.

En dan nu weer even terug naar het hier en nu.

Als jij nu voor jezelf in jezelf nagaat waar het in jouw leven niet meer werkt, Waar er in jouw leven te veel levensenergie weglekt. Energie die weglekt in zaken die er in wezen niet meer toe dan. Als je stil durft te staan bij waar jij mogelijk best pijnlijke keuzes zou moeten maken. Wat realiseer jij je dan?

Er zijn voor de ander

Best spannend en eng misschien om dit te onderkennen en toe te laten.

En wat, als jij je dan realiseert dat jij *niet alleen staat!* Dat er andere mensen naar je omzien. En dat er een onnoembare hoeder is: Ik-zal-er-zijn, die jou, of je nou wil of niet, altijd in de smiezen houdt. Zou het dan misschien makkelijker zijn om de keuze te maken die jij zou willen en misschien wel zou moeten maken?

Dit is precies waar wij hier als geloofsgemeenschap de Duif voor willen staan.

We willen er zijn voor de ander. Wij, hoe zoekende we ook zijn, laten elkaar steeds weer weten, dat je het in je leven niet alleen hoeft te kunnen. Er is hier in de Duif respons en nabijheid. Er is antwoord, zonder dat we het van je over zullen nemen. We zien jou zoals je met je mooie en lastige kanten bent.

Als gemeenschap geven we op deze manier concreet handen en voeten aan medemenselijkheid, wederkerigheid en gelijkwaardigheid. Een gemeenschap die aanzet, een gemeenschap die verkwikt.

Een gemeenschap als een wijnstok, waaraan elke rank ruimte krijgt om tot bloei te komen en vrucht te dragen...

Dát is de kracht van onze gemeenschap!

In de naam van Jezus Christus, staan wij daar steeds weer voor op!

Amen.

Muzikaal intermezzo

Avro Pärt; Spiegel im Spiegel / Gitaar en dwarsfluit / Redbrick Duo 2021

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de aanwezigheid van de Eeuwige in onze wereld.

Ik geloof in herkenning van Jezus, onze broeder in ons leven.

Ik geloof in de troostende aanraking van de Geest die in en met ons is.

Vertrouwen durf ik op U, Onnoembare, die mij bij name kent.

Vertrouwen op de wetenschap over U en Uw Rijk, die in mij is.

Ik geloof dat de kennis van vrede en gerechtigheid,
van waarheid en geloof in onze ziel levendig stroomt.

Ik geloof dat wij met elkaar en met Gods hulp
in staat zijn het rijk van God dichterbij te brengen,
door kracht en tegenkracht,

door de vonk die in ons allen is te laten ontvlammen
met behulp van de Geest die waait waarheen Zij wil.

Ik geloof dat wij alleen met elkaar, in zachtheid en tederheid,

ons durven overgeven aan onze bestemming.
Dat ik een rank bent aan de wijnstok Jezus Christus.
En dat ik verbonden en in navolging van Hem
tot bloei kom en vrucht zal dragen.
Zodat we met hart en ziel ons steeds weer verbinden
met onszelf en met ieder schepsel dat leeft.
Zo helpe mij de Barmhartige, die zich over mij ontfermt
en mij rust en vrede brengt.

Amen.

Collecte

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze
gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel
van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je
vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een
bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een
standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat kun je naar eigen
inzicht veranderen.*

Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

En mogelijkheid voor de 'zoom-deelnemers' om een intentie uit te spreken.

Tafellied: Tot Zegen

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Deze bijeenkomst zij ons tot zegen

Dit komen tezamen van mensen, gezichten en zielen
van hier en overal, aarde en hemel,
deze seconde der uren, der eeuwen,
zij ons tot zegen.

Moge de donkere nacht onze dagen behoeden,
deze nieuwe dag ons zuiveren, sterken,
dat onze boeien geslaakt,
onze honger gestild,
dat niet de dood op ons valt.

Moge het licht van de morgen
over ons opgaan, nieuw alle dagen.

Moge de kracht in ons varen
van Jezus uw dienstknecht uw kind.
Dat ons voor ogen staat hij door u geroepen,
bestemd en bezielde om in ons midden,
eens en voorgoed,

te zijn uw woord uw voorbeeldmens,
al doende liefde, recht –
brood uit de hemel, water uit de rots,
wijnstok wereldwijd vertakt –

Dat waar wij gaan zijn geest ons overschaduwet,
liefde sterker dan de dood.

Die mens gedenken wij
als een van ons, als een met u.
Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat hij leven zal in ons
uit kracht van u.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood en liefde is genoeg voor allen.
Kom bevrijden wees genadig,
ere zij u in den hoge,
diep in ons midden,
vrede op aarde,
kome wat komt.

Nodiging, breken en delen van brood en wijn

Elke zondag weer delen wij in de Duif brood en wijn.

Dat doet ons herinneren aan het moment dat Christus wist dat het einde van zijn leven aanstaande was.

Daarna heeft Hij in vol bewustzijn de doortocht van lijden en sterven aanvaard.

In zijn lijden, sterven en zijn verrijzenis, werd duidelijk dat zijn dood niet voor niets was geweest.

Hij liet zich veroordelen, zodat wij zouden ophouden met oordelen, naar anderen en naar onszelf.

Hij liet zich kruisigen om de boodschap van heling en genezing te brengen.

Door dat Hij ons voor is gegaan in de dood, heeft Hij het mysterie van ons menszijn geopenbaard.

De boodschap: Er is leven naar de dood!

Door vandaag weer de gaven van brood en wijn te delen, treden wij heel nauw in de voetsporen van Jezus.

Door samen te delen in brood en wijn vormen wij in Zijn naam gemeenschap. We bekrachtigen het beeld dat Jezus de wijnstok is en wij de ranken.

Door het delen van het brood laten wij elkaar weten dat wij bereid zijn om voor elkaar brood voor onder weg willen zijn. Door samen te drinken van de wijn, laten wij elkaar weten dat we bereid zijn elkaar vertroosting en te verkwikken.

Weet je hartelijk uitgenodigd om deel te nemen aan deze vruchtbare beweging van samen op weg.

Sta dan op en kom dan naar voren. Het maakt niet uit wie je bent, waar je vandaan komt of welke weg je gaat. Iedereen hier in de Duif is welkom om deel te nemen aan deze herinnering.

Kom dan, want alles staat gereed.

Bij het uitreiken van het brood: 'Durf te snoeien'

Gebed bij het thema

Onze vader / Onze Moeder:

Vader, Moeder, geprezen zij jouw naam
Moge het zo worden
dat wij menselijk zijn, zoals Jij bedoeld hebt
Geef ons brood voor elke dag
om het vol te houden
ons leven te delen met wie ons vreemd zijn
en met wie ons lief zijn.
Geef ons de mogelijkheid onze fouten te herstellen
en de moed elkaar om vergeving te vragen.
Geef ons elke dag ruimte voor een nieuw begin.
Help ons om anderen steeds weer als nieuwe mensen te zien.
Doof de wanhoop in ons hart.
Jij bent God, de Eeuwige,
Schepper, Bron van Levend Water.
Jij laat ons niet vallen, nooit.
Zo moge het zijn.

Activiteiten en informatie voor de komende periode

Zie ook de achterpagina van dit liturgieboekje.

Slotlied: Herschep ons hart

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

1. Koor 2. Allen

Herschep ons hart, heradem ons verstand,
dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Maak ons tot uw gemeente,
wees de stem die ons geweten wekt.
Verberg u niet, verberg u niet.

Zegenbede

Lieve God,
Gij die steeds weer zegt:
Ik-zal-er-zijn.....
Verberg U niet
Weer hier aanwezig
In deze gemeenschap

In ieder van ons hier aanwezig

Wek ons steeds weer tot leven

Geef ons vertrouwen

Geef ons rust

Geef ons vrede

Amen

Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te drinken en voor een goed gesprek!

Voor de Zoomers is er gelegenheid om met elkaar na te praten.

De overweging van deze viering is na te lezen op onze website: www.deduif.net

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	Voorganger	Agenda
5 mei	Diana Vernooij	In de Duif en via Zoom*
12 mei	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom*
19 mei	Pinksteren - Bert van der Meer	In de Duif en via Zoom*
26 mei	Hans Ernens	In de Duif en via Zoom*
2 juni	Jonne Meij	In de Duif en via Zoom*
9 juni	Noud-Lodewijk	In de Duif en via Zoom*

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

*De zoomcode om de vieringen bij te wonen is: <https://us02web.zoom.us/j/86488212052>

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono. Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden. Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C, Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een **collecte** bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2024 is dat ten gunste van de stichting Opkikker. Deze stichting biedt lichtpuntjes aan gezinnen met een langdurig ziek (jong) gezinslid. Dit gebeurt doormiddel van een Opkikkerdag of Opkikkerweken. Zie voor meer informatie www.opkikker.nl

Het **Solidariteitsfonds** is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per e-mail via het algemene adres.

Periodiek wordt ons blad '**Het Groene Licht**' verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kun je aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder). De redactie behoudt zich het recht voor om al dan niet te plaatsen.

Iedere eerste en derde maandagavond van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een **openbare Liturgievergadering**, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente 'De Duif', Utrechtsedwarsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net daar vind je ook de meest recente informatie.

E-mail: info@deduif.net